

Arrest

nr. 323 354 van 14 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MADESSIS
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 oktober 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat E. MADESSIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 24 augustus 2023.

1.2. Op 24 mei 2024 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Urdu machtig is.

1.3. Op 26 augustus 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, Punjabi en soennitisch moslim te zijn.

In Pakistan had u problemen met de familie van uw vader omtrent grondeigendom. Zo wilde uw grootvader zijn grond gelijk verdelen onder uw vader en zijn twee broers. De broers van uw vader (A. A. en A. A.) willen echter deze grond niet geven aan uw vader en het houden voor hun zonen. Uw vader die in Dubai verblijft omwille van financiële redenen is de laatste twee jaar niet meer in Pakistan geweest omdat zijn broers steeds vechten met uw familie en valse aanklachten indienen. Elke keer dat uw familie naar de politie gaat luistert deze niet omdat de broer van uw vader een invloedrijke persoon is. Enkele dagen voor uw vertrek vond er een grote vechtpartij plaats. U werd hier geslagen door de oudste zoon van de broer van uw vader. Door deze problemen is uw moeder verhuist naar het huis van uw maternale oom. De broers van uw vader vallen haar nog lastig door met haar te vechten en vragen steeds waarom u naar het buitenland bent gegaan.

Daarnaast nam u deel aan een politieke bijeenkomst van de partij van Imran Khan. Hierdoor kreeg u een klacht omdat u en andere jongeren de lucht zouden vervuild hebben met bromfietsen. De dag nadien stond u met de mensen van Imran Khan tegenover een andere politieke partij Jala Shawa Sharif waarna iedereen op elkaar begon te schieten. Er stierf een persoon bij de tegenpartij door het schietincident. Twee of drie mensen van uw kant werden aangeklaagd en er werd een First Information Report (FIR) opgesteld. Bij deze mensen vroeg de politie informatie over uzelf waarna er een klacht tegenover u werd ingediend. Deze drie personen werden veroordeeld tot de doodstraf waardoor u denkt dat dit bij u eveneens het geval zal zijn bij een terugkeer naar Pakistan omdat u wordt beschouwd als een terrorist. De politie komt bij uw moeder om de drie, vier, vijf à zes weken langs om u te zoeken.

U verliet eind maart 2023 Pakistan op illegale wijze. U kwam aan in België op 14 augustus 2023 en diende op 24 augustus 2023 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een originele FIR, kopieën van uw gezinssamenstelling, geboortecertificaat, documenten dubai van uw vader, gezinssamenstelling familie moeder en uw identiteitskaart. Daarnaast legde u een USB stick neer met daarop twee foto's, een filmpje van uzelf op een bromfiets en video's van het schietincident.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen steunmaatregelen verleend.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst wist u uw identiteit niet ontegensprekelijk aan te tonen. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, 22 september 2023, punt 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. U legde enkel een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart neer. Een kopie kan steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk, waardoor de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Daarnaast blijkt uit toegevoegde informatie dat alle soorten documenten in Pakistan vervalst kunnen worden, wat het geloof in de authenticiteit van Pakistaanse documenten in het algemeen ondermijnt. Voorts is het opvallend dat u bij DVZ verklaarde nooit in het bezit te zijn geweest van persoonlijke documenten zoals bijvoorbeeld paspoort en identiteitskaart (Verklaring DVZ, 22 september 2023, vraag 24-26, p. 10), maar op het CGVS vertelde dat uw identiteitskaart in Pakistan ligt (CGVS, p. 17). De kopieën van uw geboorteakte en gezinssamenstelling (of B-form) hebben eveneens weinig bewijswaarde aangezien ook hier de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Bovendien staan op beide documenten louter een naam ingevuld waarvan u niet kan aantonen dat het om u gaat. Beide versies van uw gezinssamenstelling zijn van een zeer onduidelijke kwaliteit waardoor niet met zekerheid kan gezegd worden dat u hierop staat afgebeeld. **Het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.**

Ten tweede vallen er verschillende tegenstrijdigheden op omtrent uw **reisweg**. Zo verklaarde u bij DVZ vijftien dagen te zijn verbleven in Turkije (Verklaring DVZ, vraag 33, p. 12) terwijl u op het CGVS zei dat u twee tot tweeënhalve maand verbleef in Turkije (CGVS, p. 11). Op eenzelfde manier verklaarde u bij DVZ anderhalve maand te zijn verbleven in Italië (Verklaring DVZ, vraag 33, p. 12), maar zei u later dat u daar ongeveer twee dagen was (CGVS, p. 13). Geconfronteerd met deze verschillen zei u dat u door de moeilijke reis veel bent vergeten en u ongeveer overal vier à zes weken verbleef (CGVS, p. 13), wat geen afdoende verklaring is. Daarnaast bent u niet consistent over de landen die u passeerde. U verklaarde plots Spanje en

Duitsland te hebben gepasseerd (CGVS, p. 11-12) terwijl bij DVZ de landen tussen Italië en België onbekend voor u waren (Verklaring DVZ, vraag 33, p. 12). Bovendien verklaarde u aangekomen te zijn in België in september 2023 (CGVS, p. 12) wat zeer bevreemdend is, aangezien u uw asielaanvraag indiende op 24 augustus 2023. U gaf aan dat uw eerdere verklaring fout was en zei nadien aangekomen te zijn in augustus (CGVS, p. 12), een opvallend verschil. Eveneens overtuigen uw verklaringen over de manier waarop u naar België bent gekomen niet. Zo zijn de namen van de smokkelaars u onbekend en geeft u een zeer ruime schatting van het betaalde bedrag van anderhalf tot twee miljoen Pakistaanse roepies (CGVS, p. 13-14). Opgemerkt dat het opvallend is dat u nu wel een bedrag geeft, maar bij DVZ verklaarde niet te weten hoeveel de reis heeft gekost (Verklaring DVZ, vraag 32, p. 11) zei u dat deze vraag u niet werd gesteld. Deze verklaring is niet afdoende omdat u bij DVZ over uw reis zei "Ik weet niet hoeveel het heeft gekost" (Verklaring DVZ, vraag 32, p. 11). **Dergelijke gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen doen vermoeden dat u op een andere manier en wellicht een ander moment zou hebben gereisd, dan u beweert. Deze vaststelling heeft dan ook een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw redenen voor vertrek uit Pakistan en de problemen die hieruit zouden hebben plaatsgevonden.**

Betreffende het **grondconflict** kan hier geen geloof aan worden gehecht door volgende redenen:

Ten eerste vallen er tegenstrijdigheden op in uw verklaringen. Zo verklaarde u op de vragenlijst van het CGVS dat uw vader naar Dubai is vertrokken omwille van problemen door het grondconflict (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud zei u echter dat hij al reeds in 2016 vertrok naar Dubai omwille van financiële redenen (CGVS, p. 7-8), een opvallend verschil. Gevraagd of uw vader ooit incidenten meemaakte omwille van het grondconflict zei u dat de problemen begonnen in 2022 en uw vader twee jaar lang niet naar Pakistan is gekomen waardoor hij geen problemen heeft meegemaakt (CGVS, p. 28). Dan is het zeer bevreemdend dat op de vragenlijst verklaarde dat uw paternale ooms uw vader sloegen waarna hij naar Dubai vertrok en u naar België kwam (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd zei u dat er een ruzie plaatsvond in 2021 omtrent de gewassen die zouden bewerkt worden op het stuk grond waarna uw vader werd geslagen (CGVS, p. 28). Het is bevreemdend dat u zou stellen dat het grondconflict begon in 2022, terwijl er in 2021 reeds een ruzie omtrent de grond heeft plaatsgevonden dat ertoe heeft geleid dat uw vader niet meer terugkeerde naar Pakistan. U kan bovenstaande tegenstrijdigheid niet uitklaren. Tot slot bent u niet consistent over de verblijfplaats van uw ouders. Bij DVZ verklaarde u eveneens dat uw moeder verbleef in Dubai en uw vader in Pakistan (Verklaring DVZ, vraag 13A, p. 7) terwijl u op het CGVS het omgekeerde verklaarde (CGVS, p. 6). Hiermee geconfronteerd zei u dat uw moeder nooit naar Dubai is gegaan en zou er een fout gebeurd zijn bij DVZ (CGVS, p. 8). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud gaf u nochtans aan dat het interview bij DVZ oké was, maar dat u enkel te weinig tijd had om te spreken over de redenen van uw vertrek (CGVS, p. 3).

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan het grondconflict blijkt des te meer uit het gegeven dat u het conflict niet kan staven door middel van documenten of andere zaken. Hoewel het conflict al sinds 2022 zou aanslepen, legde u geen enkel document neer met betrekking tot de betwiste gronden, noch het grondconflict. Gevraagd naar bewijzen van het eigendom gaf u aan deze niet te hebben omdat ze nooit zouden neergeschreven zijn (CGVS, p. 30) een bevreemdende verklaring. Eveneens legt u geen bewijzen neer van de valse aanklachten die uw paternale ooms zouden indienen tegen uw familie (CGVS, p. 15) waardoor dit niets meer is dan een blote bewering. Op eenzelfde manier laat u het na om bewijzen neer te leggen van de vechtpartij waar u gewond zou zijn geraakt (CGVS, p. 15). **Bijgevolg is uw verzoek om internationale bescherming enkel gebaseerd op blote beweringen, die u op geen enkele manier kunt staven.**

Tot slot lijken de ondernomen pogingen om het conflict op te lossen weinig ernstig. Hiernaar meermaals gevraagd zei u dat niemand uw familie hielp en de broer van uw grootvader een poging heeft gedaan om het op te lossen (CGVS, p. 28-29). Dit zijn allemaal zeer beperkte pogingen om het probleem op te lossen, zeker als er instanties zoals de dorpsraad, politie en rechtbank in Pakistan voorhanden zijn. Gevraagd waarom u niet naar de dorpsraad ging zei u dat indien er over de gronden gepraat wordt er steeds ruzie is en uw familie uw deel niet wil afstaan (CGVS, p. 29) wat geen afdoende verklaring is. Omtrent de politie verklaarde u dat uw familie naar hen is gegaan, maar door de connectie van de oudste broer van uw vader niets werd gedaan. U heeft hier ook geen bewijs van omdat er geen papier werd opgesteld door de corruptie (CGVS, p. 28). Het Commissariaatgeneraal is zich wel degelijk bewust dat er in Pakistan veel corruptie is doch dat wil niet zeggen dat het onmogelijk is om in Pakistan een redelijke bescherming te verkrijgen. Des te meer omdat u de connectie tussen de oudste broer van uw vader en de politie niet kon uitleggen. Zo heeft hij veel rijke vrienden die connecties hebben bij de politie (CGVS, p. 29). U weet echter niet wie ze zijn en kan niet uitleggen hoe uw oom connecties met hen heeft (CGVS, p. 29-30). Eveneens probeerde u niet om contact op te nemen met een advocaat of probleem te melden bij de rechtbank omdat een advocaat veel geld vraagt wat u niet zou hebben (CGVS, p. 30). U heeft dan ook geen enkele poging gedaan om een redelijke bescherming in Pakistan te verkrijgen en geeft geen afdoende verklaring gegeven

waarom u een redelijke bescherming zou worden ontzegd. In de gegeven omstandigheden kan er dan ook worden vanuit gegaan dat u op zijn minst een poging zou ondernemen of een advocaat zou raadplegen om een redelijke bescherming te verkrijgen, wat u echter niet heeft gedaan. **Door dit alles kan er maar weinig geloof worden gehecht aan het grondconflict en de problemen die daaruit zouden zijn gekomen.**

Betreffende uw betrokkenheid bij de **politieke bijeenkomsten** zijn uw problemen eveneens ongeloofwaardig omwille van volgende redenen:

Ten eerste is het zeer opvallend dat u bovenstaand probleem niet eerder vertelde op de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, punt 3). Van een verzoeker om internationale bescherming mag echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. In case moet worden vastgesteld dat u dit niet deed omtrent de problemen die voortkwamen uit uw betrokkenheid bij de politieke bijeenkomsten. Niet alleen vermeldde u deze problemen niet, uw verklaringen over de reden waarom u dit deed zijn tegenstrijdig. Zo verklaarde u eerst dat u te weinig tijd had tijdens uw interview bij DVZ om hierover te spreken (CGVS, p. 3). Deze verklaring op zich is niet afdoende omdat de vraag u werd gesteld of u problemen heeft met de autoriteiten waarna u enkel terugverwees naar het grondconflict. Daarnaast had u ook niets meer toe te voegen (Vragenlijst CGVS, punt 3.1-3.8). Later tijdens uw onderhoud op het CGVS gaf u echter aan dit niet eerder te hebben gezegd omdat u bang was en u niet wilde vertellen dat u beschuldigd werd van terrorisme en moord in Pakistan met de angst om teruggestuurd te worden naar uw land van herkomst (CGVS, p. 26). **Dat u dit niet initieel vermeldde - en bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de reden waarom u dit zou verzwijgen - ondergraaft de geloofwaardig van dit element van uw vluchtrelaas.**

Ten tweede overtuigen uw verklaringen over het schietincident niet. U kreeg tweemaal de kans om spontaan te vertellen over dit schietincident, maar u kwam niet verder dan een zeer generieke beschrijving van het evenement. Zo gingen jullie naar de bijeenkomst met wapens voor jullie eigen veiligheid, de medestanders van de andere politieke partij kwamen aan met wapens en begonnen eerst te schieten in de lucht waarna ze schoten op mensen, de twee groepen schoten op elkaar waardoor leden van uw groep werden geraakt in buik en been en een lid van de andere groep overleed (CGVS, p. 23-24). Verder valt er ook een bevreemdende verklaring op. U zei met goede bedoelingen naar de bijeenkomst te gaan (CGVS, p. 24), maar verklaarde eerder dat u een wapen meenam voor uw eigen veiligheid (CGVS, p. 23) wat niet met elkaar te rijmen valt. Hiermee opgemerkt bleef u aanhouden dat u ging met goede bedoelingen, het wapen werd meegenomen voor uw eigen veiligheid en dat het normaal is in die regio dat mensen rondlopen met wapens (CGVS, p. 24). Allemaal zeer bevreemdende verklaringen. Daarnaast vertoont u weinig kennis over het schietincident terwijl u hierdoor een bent aangeklaagd voor moord. Zo weet u niet wat de naam is van de persoon die overleden is, weet u niet wie hem effectief heeft neergeschoten of wat de namen zijn van de andere personen die eveneens een aanklacht hebben (CGVS, p. 24-25). Indien er effectief een aanklacht tegenover u werd uitgevaardigd, kan verwacht worden dat u zulke zaken weet of hiernaar gaat informeren. Tot slot is uw reactie na de aanklacht bevreemdend. U verklaarde dat u niets kon ondernemen omdat de andere groep sterk waren met veel invloed en niemand u financieel of op een andere manier kon steunen (CGVS, p. 26). Gevraagd waarom u geen contact opnam met een advocaat vertelde u dat u geen steun kende in Pakistan, zowel niet financieel als op een andere manier en als u een advocaat zou gecontacteerd hebben u sneller voor de rechtbank zou worden gebracht aangezien de tegenpartij invloedrijk zijn (CGVS, p. 26) wat geen afdoende verklaring is. Het contacteren van een advocaat is nochtans een logische stap indien u juridische problemen kent. **Door dit alles is uw betrokkenheid bij het schietincident en de gevolgen die hieruit volgde ongeloofwaardig.**

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de gevolgen van het schietincident blijkt des te meer uit het gegeven dat u deze gebeurtenissen niet kan staven door middel van documenten of andere zaken. Zo kan u enkel een FIR voorleggen omtrent de aanklacht tegenover uzelf die gaat over luchtvervuiling (CGVS, p. 18-19). De FIR over het schietincident kon u niet bemachtigen (CGVS, p. 19). De video's omtrent het schietincident kunnen niet bewijzen dat u daar aanwezig was, aangezien u hierin niet te zien bent (CGVS, p. 22). Ze kunnen minstens aantonen dat er een schietincident heeft plaatsgevonden, maar zijn niet in staat uw betrokkenheid te bewijzen. Eveneens is de foto van uzelf met een geweer niet in staat om uw betrokkenheid te bewijzen. Het toont u louter in een privé setting met een geweer in de hand. Verdere bewijzen omtrent de aanklacht en arrestatiebevel tegenover uzelf omtrent het schietincident heeft u niet (CGVS, p. 30). Dat de politie regelmatig bij uw moeder langskomt om u te zoeken (CGVS, p. 25) is dan ook niets meer dan een blote bewering.

U reisde door **verschillende Europese landen** alvorens toe te komen in België (CGVS, p. 11-12). Daarbij liet u na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in één van die Europese landen. Aldus geeft u geen blijk van een nood te hebben aan internationale bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

Uw identiteitskaart, geboorteakte, gezinssamenstelling (b form), FIR en video's omtrent het schietincident op de USB stick werden hierboven reeds besproken.

De documenten van uw vader in Dubai kunnen louter bewijzen dat hij daar leeft, maar niet dat bovenstaande problemen effectief zijn gebeurd. Op eenzelfde manier voegt de gezinssamenstelling van uw moeder niets toe aan uw asielrelaas. De foto en het filmpje van uzelf op een bromfiets tonen u louter op dit voertuig, maar toont niet aan dat u hierdoor problemen zou gekend hebben.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 25 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2023 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2023 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2022. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de wederopstanding van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsvername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

De periode 2023 en begin 2024 werd gekenmerkt door een woelig politiek klimaat. Voormalig eerste minister Imran Khan trachtte de provinciale verkiezingen, die voorzien waren voor oktober 2023, te vervroegen door de provinciale parlementen van Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te ontbinden in januari 2023. Khan kondigde massaprotesten aan in mei 2023. Op 9 mei 2023 werd Khan gearresteerd op beschuldiging van corruptie, wat leidde tot een toename van geweldsincidenten (protesten, aanvallen tegen veiligheidspersoneel en het viseren van de woningen van hooggeplaatste militairen). Op 5 augustus 2023 werd Khan veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf voor het verkopen van staatsgeschenken die hij kreeg in officiële hoedanigheid, maar in beroep werd zijn straf opgeschort. Op 21 oktober 2023 keerde voormalig eerste minister Nawaz Sharif terug naar Pakistan na een verbanning van vier jaar. Op 13 januari 2024 besliste het Hooggerechtshof dat de PTI niet langer gebruik mocht maken van de cricketbat als verkiezingssymbool, waardoor de leden moesten deelnemen als onafhankelijke kandidaten. Op 30 januari 2024 werd Khan veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar voor het vrijgeven van staatsgeheimen en de volgende dag werden hij en zijn vrouw veroordeeld tot een gevangenisstraf van veertien jaar voor het verkopen van staatsgeschenken. De verkiezingen vonden plaats op 8 februari 2024 onder communicatie blackout, opgelegd door de overheid. De onafhankelijke kandidaten gesteund door Khan wonnen de meeste zetels in het parlement, gevolgd door PML-N en PPP. PML-N en PPP vormden een coalitie en op 3 maart 2024 werd Shebhaz Sharif aangesteld voor een tweede termijn als eerste minister. De PTI deed een oproep tot protesten om de verkiezingsuitslag aan te kaarten en stelde in beroep te gaan tegen de verkiezingsresultaten. Dit woelige politieke klimaat heeft bijgedragen tot een stijging van de veiligheidsincidenten in 2023 en het eerste trimester van 2024. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met

de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2023 70 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan 21 incidenten werden gecodeerd als 'battles', zes incidenten als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. In het eerste trimester van 2024 werden er volgens ACLED vijftien veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in 2023 zes aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover drie in 2022. PICSS registreerde voor deze periode veertien incidenten in vergelijking met drie in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Pakistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van het algemene beginsel van grondigheid. Hij voert ook een kennelijk onjuiste beoordeling aan.

Verzoeker betwist dat zijn relaas ongeloofwaardig zou zijn. Wat zijn politieke problemen betreft, betoogt verzoeker dat hij problemen heeft ondervonden met het rechtssysteem in Pakistan als gevolg van zijn lidmaatschap van de politieke groepering van Imran Khan. Hij stelt aan talrijke betogingen te hebben deelgenomen en dat de laatste betoging waaraan hij deelnam voor zijn vertrek verkeerd is gelopen en een persoon van de andere groep is overleden. Verzoeker stelt dat hij en andere personen werden opgeroepen om voor de politie te verschijnen.

Waar de gebeurtenissen in twijfel worden getrokken omdat verzoeker ze niet vermeldde tijdens zijn onderhoud met de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt verzoeker dat hij duidelijk was over de redenen die hem verhinderden te spreken bij aankomst en citeert hij zijn verklaringen (NPO, p. 26). Hij wijst er verder op dat hij bij zijn familieleden in België woont die goed geïntegreerd zijn en de Belgische nationaliteit hebben gekregen en vreesde dat hij omwille van zijn problemen in Pakistan scheef zou worden bekeken of dat ze zelfs

problemen zouden ondervinden vanwege de politieke activiteiten van hun neef. De vertrouwelijkheid van de gesprekken met het CGVS nam zijn vrees weg.

Waar wordt gesteld dat verzoeker de gebeurtenissen niet gedetailleerd genoeg beschrijft, betoogt verzoeker dat de vragen van het CGVS hierover bijzonder vaag waren en dat hij nauwkeurig heeft geantwoord. Hij wijst erop dat hij precieze details geeft over de verkiezingen die op dat moment werden gehouden, de exacte locatie van de politieke betoging, het aantal aanwezigen enz. Er werden hem geen bijkomende details gevraagd toen hij antwoordde op de vragen. Het CGVS heeft volgens verzoeker genoeg genomen met vage vragen en zijn antwoorden waren van hetzelfde niveau als de vragen. Verzoeker meent dat het CGVS niet de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd en bevooroordeeld was over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Waar wordt gesteld dat verzoeker een advocaat had moeten bellen toen hij ten onrechte was opgeroepen om voor de politie te verschijnen, wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal heel goed weet dat Pakistan vol corruptie zit en dat hij zelf niet voldoende financiële middelen bezit om een advocaat te betalen. Verzoeker betoogt vervolgens dat een rapport van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken uit 2022 vermeldt dat corruptie nog steeds een groot probleem is in Pakistan, dat er meldingen zijn dat politiediensten zich niet houden aan de maximale detentieperiode na een FIR, dat FIR's kunnen worden opgesteld met het oog op intimidatie, zonder dat er een echte aanklacht tegen de persoon is, dat mensen vaak ten onrechte worden beschuldigd van terrorisme, wat ook langdurige opsluiting rechtvaardigt, dat hoewel de wet theoretisch voorziet in de mogelijkheid om een advocaat in te schakelen of naar de rechtbank te gaan, dit in de praktijk niet het geval is wanneer iemand beschuldigd wordt van terrorisme, en dat gelet op de in internationale rapporten beschreven situatie met betrekking tot de toegang tot het rechtssysteem, met name voor personen die van terrorisme worden beschuldigd, zelfs indien deze ongegrond zijn. Verzoeker citeert daarbij passages uit Pakistan 2022 Human Rights Report (internetlink) en stelt dat de commissaris-generaal in haar beslissing niet eenvoudigweg kon verklaren dat verzoeker om bijstand van een advocaat had moeten verzoeken en stappen had moeten ondernemen om zich tegen deze valse beschuldigingen te verdedigen.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de huidige situatie, na de arrestatie van Imran Khan duidelijk laat zien hoe politieke activisten en tegenstanders worden behandeld. Hij stelt dat zelfs geweldloze betogingen zijn beschreven als bedreigingen voor de openbare orde en hebben geleid tot de arrestatie van heel wat mensen, zelfs eenvoudige voorbijgangers en citeert ter staving passages uit *“Inside the Punitive State: Governance Through Punishment in Pakistan”* (internetlink). Verzoeker meent dat de commissaris-generaal niet de nodige zorgvuldigheid heeft betracht met betrekking tot het dossier van verzoeker voor zover hem enkel vage vragen werden gesteld over de betogingen waaraan hij deelnam en er vervolgens geen geloof wordt aan gehecht wegens een gebrek aan detail van zijn kant. Hij meent dat de beslissing moet vernietigd worden zodat hij grondiger kan worden ondervraagd over zijn politieke activiteiten.

Wat zijn familiale problemen betreft, betoogt verzoeker dat de in de bestreden beslissing opgesomde elementen op basis waarvan de gebeurtenissen betwist worden, geenszins volstaan om aan te tonen dat zijn vrees met betrekking tot het familiale conflict ongegrond is. Er blijkt niet dat de commissaris-generaal de situatie van verzoeker daadwerkelijk heeft onderzocht. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet consequent is in zijn verklaringen over het vertrek van zijn vader naar Dubai wijst hij erop dat hij verklaarde dat zijn vader sinds 2016 in Dubai werkte om de kost te verdienen maar dat hij van tijd tot tijd naar Pakistan terugkeerde om zijn familie te zien. Hij wijst er ook op dat hij verklaarde dat zijn eigen problemen met betrekking tot de grond van zijn familie begonnen in 2022 maar dat er voor die datum al veel spanningen waren met de familie over de grond en citeert uit zijn verklaringen (NPO, p. 28). Hij betoogt verder dat hijzelf werd bedreigd door de broer van zijn vader in 2022, en dat als gevolg van de problemen die verzoeker aangaf en die hij citeert (NPO, p. 15) hij en zijn gezin bij een oom van moederskant moesten intrekken aangezien de gezinswoning eigendom was geworden van zijn oom aan vaderskant. Bijgevolg is zijn vader niet meer teruggekeerd naar Pakistan zodat hij geld bleef verdienen om zijn gezin te onderhouden. Verzoeker merkt opnieuw op dat de commissaris-generaal dit punt niet in detail lijkt te onderzoeken en geen bijkomende vragen heeft gesteld aan verzoeker die hem zouden in staat gesteld hebben de omstandigheden die tot zijn vertrek hebben geleid en de context van het familiale conflict gedetailleerd uiteen te zetten. Waar in de bestreden beslissing enkel wordt gesteld dat verzoeker geen juridische stappen heeft ondernomen om de grond die hem toebehoorde terug te krijgen of om een klacht in te dienen tegen zijn familieleden, stelt verzoeker dat deze beweringen opnieuw geen rekening houden met de wijdverspreide corruptie in Pakistan en informatie over grondgeschillen in Pakistan. Hij stelt dat grondconflicten in Pakistan veel voorkomen en dat deze geschillen meestal met geweld worden opgelost, dat er procedures bestaan voor grondgeschillen maar dat rechtbanken die deze geschillen behandelen onderhevig kunnen zijn aan corruptie en dat de achterstand bij de behandeling van rechtszaken zo groot is zodat zelfs als hij naar de rechtbank had kunnen gaan dit jaren zou duren. Verzoeker citeert ter staving uit *“Country Policy and Information Note - Pakistan: Land disputes”* (internetlink) en *“Blood over brick: Pakistan deadly property disputes”*. Verzoeker meent dat het in deze omstandigheden een illusie is te denken dat verzoeker stappen had kunnen ondernemen om zijn rechten te beschermen en dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met de praktische situatie in zijn land. Verzoeker stelt nog dat wat de verblijfplaats van zijn moeder betreft, dit een vertaalfout was tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangezien zij nooit in Dubai heeft gewoond.

Wat betreft de data in zijn vluchtverhaal betoogt verzoeker dat hij zich niet kan herinneren hoe lang hij in elk land heeft verbleven, dat de reis voor hem bijzonder traumatisch was, dat hij de inconsistenties in zijn relaas over zijn reis niet verklaart en niet kan aangeven hoeveel tijd hij in elk land heeft doorgebracht en dat, hoewel zijn reis een belangrijk onderdeel van zijn relaas is, de tijd die hij in elk land heeft doorgebracht geen invloed heeft op zijn problemen in Pakistan of zijn angst om terug te keren.

Verzoeker vraagt om hem te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing nietig te verklaren en de zaak voor verder onderzoek terug te verwijzen naar het CGVS.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

Stuk 1: Betwiste Beslissingen;

Stuk 2: PAKISTAN 2022 HUMAN RIGHTS REPORT, https://www.state.gov/wpcontent/uploads/2023/02/415610_PAKISTAN-2022-HUMAN-RIGHTSREPORT.pdf;

Stuk 3: Inside the Punitive State: Governance Through Punishment in Pakistan, <https://carnegieendowment.org/research/2024/06/pakistan-punitive-stateterrorism-police?lang=en¢er=russia-eurasia>;

Stuk 4: Blood over brick; Pakistan deadly property disputes, <https://www.dailyparliamenttimes.com/2024/08/18/blood-over-brick-pakistan-deadly-property-disputes/>

Stuk 5: Country Policy and Information Note - Pakistan: Land disputes <https://www.refworld.org/reference/countryrep/ukho/2017/en/115292>.

3. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten bij de indiening van zijn beschermingsverzoek. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker op basis van de kopie van zijn Pakistaanse identiteitskaart, en kopieën van zijn geboorteakte en gezinssamenstelling (AD, documenten, stukken 2, 3, 9) zijn identiteit niet ontegensprekelijk wist aan te tonen, maar wordt als dusdanig niet getwijfeld aan verzoekers Pakistaanse nationaliteit en zijn regio van herkomst, Punjab. In de bestreden beslissing wordt immers verzoekers nood aan internationale bescherming beoordeeld ten aanzien van Pakistan en wat de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten aanzien van Punjab, de provincie in

Pakistan waarvan verzoeker verklaart afkomstig te zijn. Het is niet betwist dat het beschermingsverzoek ten aanzien Pakistan, verzoekers land waarvan hij de nationaliteit bezit, moet onderzocht en beoordeeld worden.

5.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers vrees voor de broers van zijn vader omwille van het grondconflict waarin zijn vader en beide broers in verwickeld zijn enerzijds en anderzijds op zijn vrees voor vervolging door de Pakistaanse overheid omwille van zijn deelname aan politieke bijeenkomsten van de partij van Imran Khan. Voor een samenvatting van de aangevoerde vervolgingsfeiten wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing die in punt 1 van dit arrest wordt geciteerd en waarover verzoeker geen opmerkingen maakt.

5.4. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld datgeen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat zijn vader in een grondconflict is verwickeld met zijn beide broers en aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid voor verzoeker.

Zo blijkt vooreerst dat verzoekers verklaringen over de start van het grondconflict en de reden waarom verzoekers vader naar Dubai zou zijn vertrokken bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken niet consistent zijn. Uit de vragenlijst CGVS blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens het interview op 22 september 2023 verklaarde dat er een grondconflict is met zijn ooms die hun grond wilden afpakken en *“Ze sloegen mijn vader, daarom is hij naar Dubai vertrokken en ik ben naar hier gekomen”* en dat het conflict *“1,5 jaar geleden”* begonnen is (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker evenwel dat zijn vader waarschijnlijk in 2016 naar Pakistan is gegaan om financiële redenen (NPO, p. 7-8). Waar verzoeker bij de DVZ het vertrek van zijn vader naar Dubai als een direct gevolg van het grondconflict en de slagen die hij daarom kreeg van zijn broers beschrijft en dit situeert in 2022, blijkt het vertrek van zijn vader naar Dubai in zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niets te maken te hebben met het grondconflict maar met financiële redenen. Verzoeker verklaarde verder dat zijn vader een aantal keren terugkwam naar Pakistan tussen 2016 en 2022, dat zijn vader de laatste twee jaar niet teruggegaan is naar Pakistan, dat de problemen met het grondconflict zijn begonnen in 2022 en dat zijn vader deze problemen niet heeft meegemaakt. Dit staat haaks op zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vader omwille van het grondconflict door verzoekers ooms werd geslagen en om die reden naar Dubai vertrok in 2022. Daarmee geconfronteerd verklaarde verzoeker dat zijn vader begin 2021 werd geslagen in het kader van een ruzie over welke gewassen op de gronden moeten geteeld worden (NPO, p. 28). Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing is het op zijn minst vreemd te noemen dat begin 2021 er een dispuut zou zijn geweest over welke gewassen op de gronden zouden moeten geteeld worden, terwijl verzoeker voordien verklaarde dat het grondconflict pas in 2022 begon. Waar in het verzoekschrift wordt betoogd dat verzoekers vader in 2016 naar Dubai ging maar af en toe terugkeerde naar Pakistan om zijn familie te zien, dat verzoeker zijn eigen problemen met betrekking tot de familie-eigendom begonnen in 2022 maar dat er voor die datum al veel spanningen waren in de familie met betrekking tot die grond, dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud liet uitschijnen dat de discussie over de gewassen losstaat van het grondconflict dat in 2022 begon en dat in wezen erin bestond dat verzoekers beide ooms het stuk grond van verzoekers vader wilden inpalmen (*“Dat is van lang geleden, niet nu”*, NPO, p. 28). Dat verzoeker in het verzoekschrift plots stelt dat er voor 2022 al veel spanningen waren in de familie met betrekking tot die grond en dit onderscheidt van zijn eigen probleem met hetzelfde grondconflict dat in 2022 zou begonnen zijn omdat hij toen zelf werd bedreigd door de broer van zijn vader, neemt niet weg dat verzoeker wel degelijk eerst verklaarde dat het grondconflict begon in 2022 zonder daarbij te specificeren dat het enkel voor hem begon in 2022 maar al langer aan de gang was en dat hij eveneens enerzijds bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn vader in 2022 naar Dubai vertrok omdat hij was geslagen omwille van het grondconflict en anderzijds bij het CGVS verklaarde dat zijn vader nooit problemen had gekend omdat hij twee jaar lang niet naar Pakistan is gegaan, dat de problemen in 2022 zijn begonnen en dat *“mijn vader heeft het niet meegemaakt, geen problemen meegemaakt”* (NPO, p. 28). Verzoeker kan de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS niet weerleggen en deze pertinente vaststellingen ondermijnen reeds de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden problemen die hijzelf zou hebben gekregen omwille van een grondconflict tussen zijn vader en zijn twee broers.

Voorts blijkt dat, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing, verzoeker het grondconflict waarin zijn vader en hijzelf verwickeld zouden zijn met geen enkel document of enig ander begin van bewijs kan staven. Verzoeker verklaarde dat zijn grootvader veel gronden had en dat zijn ooms valse aanklachten indienden tegen hen bij de politie (NPO, p. 15). Verzoeker kan evenwel geen stuk voorleggen waaruit het bestaan van de betwiste grond waarvan zijn vader eigenaar zou zijn geweest tot het hem werd ontnomen door zijn broers, kan blijken en hij kan evenmin een aanklacht ingediend bij de politie voorleggen. Evenmin kan uit zijn verklaringen blijken dat hij een poging zou hebben ondernomen om dergelijke documenten te bekomen. Indien verzoekers vader daadwerkelijk op onregelmatige wijze grond zou ontnomen zijn door zijn broers en verzoekers ooms verschillende klachten onder valse voorwendsels zouden hebben ingediend tegen verzoekers familie bij de politie, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zijn familie documenten hiervan heeft ontvangen en dat minstens verzoeker zou trachten een afschrift te bekomen van de door zijn ooms

ingediende klachten bij de politie. De vaststelling dat verzoeker hiervan geen enkel begin van bewijs kan voorleggen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat verzoekers familie verwikkeld is in een grondconflict en dat verzoeker zelf hierbij geïnvolveerd zou zijn. Ook van de grote vechtpartij enkele dagen voor zijn vertrek uit Pakistan waarbij verzoeker op het hoofd zou geslagen zijn, ligt geen enkel begin van bewijs voor. Verzoeker maakt ook geen gewag van een klacht die hij zou hebben ingediend tegen de neef die hem zou hebben geslagen, zodat het ook hier bij loutere beweringen blijft die op geen enkele wijze met een begin van bewijs worden gestaafd.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het gegeven dat de door verzoeker beschreven pogingen om het conflict op te lossen niet zeer ernstig lijken. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker hier meermaals naar werd gevraagd en dat hij hierover enkel kon verklaren dat *“niemand probeert om het te beëindigen dus niemand helpt ons daarmee”* (NPO, p. 28) en dat één keer een poging werd ondernomen door de broer van zijn grootvader *“en hij heeft geprobeerd om iemand een beetje te laten begrijpen dat de problemen niet goed zijn en dan was het niet opgelost”* (NPO, p. 29). Uit het door verzoeker geciteerde rapport UK Home Office, Country Policy and Information Note - Pakistan: Land disputes van januari 2017 blijkt dat de Pakistaanse wetgeving procedures voorziet voor de behandeling van grondconflicten en dat de overgrote meerderheid van zaken in de Pakistaanse rechtbanken betrekking hebben op grondconflicten maar dat daarnaast landdisputen ook kunnen beslecht worden door een traditionele jirga. De behandeling van dergelijke conflicten in de rechtbank kan verschillende jaren in beslag nemen, mede door de overbelasting van rechtbanken en gebrek aan voldoende middelen (p. 13-15). Eveneens kan in dergelijke rechtszaken ook sprake zijn van corruptie (Blood over Brick; Pakistan deadly property disputes). Hieruit blijkt dat, hoewel de rechtsgang traag is en er ook sprake kan zijn van corruptie, er wel degelijk de mogelijkheid bestaat om grondconflicten voor de rechter te brengen in Pakistan. Uit deze landeninformatie blijkt geenszins dat het zinloos zou zijn om in dergelijke conflicten een rechtszaak aan te spannen. Bovendien kan ook via een traditionele jirga een oplossing worden gezocht voor grondconflicten in Pakistan. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gemotiveerd dat: *“Tot slot lijken de ondernomen pogingen om het conflict op te lossen weinig ernstig. Hiernaar meermaals gevraagd zei u dat niemand uw familie hielp en de broer van uw grootvader een poging heeft gedaan om het op te lossen (CGVS, p. 28-29). Dit zijn allemaal zeer beperkte pogingen om het probleem op te lossen, zeker als er instanties zoals de dorpsraad, politie en rechtbank in Pakistan voorhanden zijn. Gevraagd waarom u niet naar de dorpsraad ging zei u dat indien er over de gronden gepraat wordt er steeds ruzie is en uw familie uw deel niet wil afstaan (CGVS, p. 29) wat geen afdoende verklaring is. Omtrent de politie verklaarde u dat uw familie naar hen is gegaan, maar door de connectie van de oudste broer van uw vader niets werd gedaan. U heeft hier ook geen bewijs van omdat er geen papier werd opgesteld door de corruptie (CGVS, p. 28). Het Commissariaatgeneraal is zich wel degelijk bewust dat er in Pakistan veel corruptie is doch dat wil niet zeggen dat het onmogelijk is om in Pakistan een redelijke bescherming te verkrijgen. Des te meer omdat u de connectie tussen de oudste broer van uw vader en de politie niet kon uitleggen. Zo heeft hij veel rijke vrienden die connecties hebben bij de politie (CGVS, p. 29). U weet echter niet wie ze zijn en kan niet uitleggen hoe uw oom connecties met hen heeft (CGVS, p. 29-30). Eveneens probeerde u niet om contact op te nemen met een advocaat of probleem te melden bij de rechtbank omdat een advocaat veel geld vraagt wat u niet zou hebben (CGVS, p. 30). U heeft dan ook geen enkele poging gedaan om een redelijke bescherming in Pakistan te verkrijgen en geeft geen afdoende verklaring gegeven waarom u een redelijke bescherming zou worden ontzegd. In de gegeven omstandigheden kan er dan ook worden vanuit gegaan dat u op zijn minst een poging zou ondernemen of een advocaat zou raadplegen om een redelijke bescherming te verkrijgen, wat u echter niet heeft gedaan. Door dit alles kan er maar weinig geloof worden gehecht aan het grondconflict en de problemen die daaruit zouden zijn gekomen.”* Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven te weerleggen. Dat er veel grondgeschillen plaatsvinden in Pakistan die op een gewelddadige manier worden opgelost en dat gerechtelijke procedures vaak jaren kunnen aanslepen en dat ook corruptie kan voorkomen, zoals verzoeker betoogt onder verwijzing naar de door hem geciteerde landenrapporten wordt niet betwist. Met dit betoog toont hij evenwel niet aan dat er geen mogelijkheden zouden bestaan in Pakistan om grondconflicten via gerechtelijke weg of een traditionele jirga te laten beslechten. Dat het illusoir zou zijn te denken dat verzoeker stappen had kunnen ondernemen om zijn rechten te beschermen, blijkt niet uit de door verzoeker neergelegde landeninformatie. Voorts voert verzoeker ook geen enkel concreet verweer tegen de pertinente vaststelling dat verzoeker de connectie tussen de oudste broer van zijn vader en de politie niet kon uitleggen en dat de loutere stelling dat een advocaat veel geld vraagt en hij dit niet heeft geen afdoende verklaring is waarom hem geen redelijke bescherming zou kunnen gegeven worden in Pakistan.

In zoverre verzoeker nog opwerpt dat de medewerker van het CGVS niet om aanvullende details heeft gevraagd na het vrij relaas, hoewel dit hem ertoe in staat zou gesteld hebben om de omstandigheden van zijn vertrek gedetailleerd uiteen te zetten, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk een groot aantal bijkomende vragen werden gesteld na het vrij relaas en daarbij ook werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent de start van het grondconflict en de reden waarom verzoekers vader naar Dubai vertrok. Voorts geeft verzoeker ook in het

verzoekschrift niet aan welke details hij nog had willen geven die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande analyse.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker beweerde grondconflict en bijgevolg evenmin aan zijn verklaring dat hij in het kader van dit grondconflict in een groot gevecht zou zijn geslagen door zijn neef en dat hij in geval van terugkeer hierom zou worden geviséerd en vervolgd door de broers van zijn vader. Verzoekers betoog dat hij verklaarde dat hij omwille van deze problemen moest verhuizen naar een oom aan moederskant omdat hun woning nu de eigendom was van zijn oom aan vaderskant en dat verzoekers vader omwille van deze problemen niet meer naar Pakistan terugkeerde is niet dienstig nu hierboven reeds werd vastgesteld dat aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht.

5.5. Ook met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging omwille van zijn deelname aan politieke bijeenkomsten van de partij van Imran Khan, dient in navolging van de bestreden beslissing te worden besloten dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Zo blijkt vooreerst dat verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeldde dat hij deelgenomen had aan politieke bijeenkomsten van Imran Khan, dat hij aanwezig was bij een confrontatie tussen mensen van Imran Khan en aanhangers van de politieke partij Jala Shawa Sharif waarbij over en weer werd geschoten en een van de aanhangers van Jala Shawa Sharif om het leven kwam en evenmin dat later een klacht tegen hemzelf werd ingediend. Verzoeker werd uitdrukkelijk gevraagd tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken of hij problemen heeft gekend met zijn autoriteiten waarop hij antwoordde *“We hebben een klacht ingediend bij de politie over het probleem met onze grond, maar die hielpen ons niet”* en dus verwees naar het hierboven besproken maar ongeloofwaardig bevonden grondconflict binnen zijn familie. De later bij het CGVS aangehaalde problemen ten gevolge van zijn deelname aan politieke bijeenkomsten van Imran Khan zijn volgens verzoekers verklaringen dermate ingrijpend dat niet kan worden ingezien waarom verzoeker deze niet zou vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken indien zij daadwerkelijk zouden hebben plaatsgevonden. De beweerde politieke activiteiten van verzoeker en de problemen die er het gevolg van zouden geweest zijn behoren onbetwistbaar tot de kern van zijn vluchtrelaas en vormen volgens zijn verklaringen de directe aanleiding voor verzoeker om zijn land te verlaten (NPO, p. 16). Verzoeker verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat hij maar één heel belangrijk punt kon vertellen en dat het interview bij de DVZ OK was maar dat er nog redenen waren waarom hij zijn land heeft verlaten en geeft als verklaring dat er bij de DVZ geen tijd was en hem werd gezegd dat hij later de kans zou krijgen om alles te vertellen en daarom niet alles vertelde (NPO, p. 3). Aan verzoeker werd evenwel op het einde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd of hij nog iets toe te voegen had waarop hij ontkennend antwoordde (Vragenlijst CGVS, vraag 3.8.). In het voorafgaand advies in de vragenlijst wordt bovendien onder meer vermeld dat van verzoeker wordt verwacht dat hij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. Het loutere gegeven dat hem zou gezegd zijn dat hij later alles kon vertellen, kan niet verklaren waarom hij niet kort verwees naar de problemen als gevolg van zijn politieke activiteiten toen hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij problemen heeft gehad met zijn autoriteiten en of hij nog iets toe te voegen had. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij later tijdens dat onderhoud zijn verklaring waarom hij dit niet vertelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken veranderde en stelde dat hij bang was te vertellen dat hij *“beschuldigd was van een terrorist en dat ik iemand had vermoord had, ik was bang dat ze me zouden terugsturen naar Pakistan en daarom heb ik dat niet verteld”* (NPO, p. 26). Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissing veronderstelt de indiening van een verzoek om internationale bescherming dat de verzoeker de asieliinstanties in vertrouwen neemt en is verzoeker ertoe gehouden alle relevante feiten en elementen voor te leggen. In casu kan niet worden aanvaard dat verzoeker te bang zou geweest zijn om deze problemen meteen te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken of omdat hij vreesde dat zijn familieleden die de Belgische nationaliteit hebben daardoor scheef zouden bekeken worden door hun entourage, zoals hij in het verzoekschrift beweert. Zowel het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken als het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werden enkel met verzoeker zelf georganiseerd en verzoekers familieleden hebben geen toegang tot verzoekers dossier, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker bang zou geweest zijn om deze problemen te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat anders zijn familie in België scheef bekeken zou worden omwille van deze problemen. Waar verzoeker stelt dat de zekerheid van de betrouwbaarheid van de gesprekken met het CGVS zijn vrees om hierover te spreken wegnam, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet duidt waarom het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken deze zekerheid niet zou bieden en dient te worden herhaald dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming veronderstelt dat de verzoeker de instanties waar hij zijn verzoek neerlegt vertrouwt, zodat dit evenmin kan verklaren waarom hij de kern van zijn vluchtrelaas niet vermeldde tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De vaststelling dat verzoeker zijn politieke activiteiten en de daaruit voortvloeiende problemen die tot de kern van zijn vluchtrelaas behoren en de directe aanleiding waren voor zijn vertrek niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het gegeven dat hij zijn verklaringen over de reden waarom hij deze niet vermeldde wijzigt, doet reeds ernstig en op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen

hierover. Indien verzoeker daadwerkelijk had deelgenomen aan politieke bijeenkomsten van de partij van Imran Khan en getuige was geweest van een schietincident waarbij een persoon om het leven kwam en er een klacht tegen hem werd ingediend, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij deze problemen zou vermelden bij de eerste gelegenheid om de redenen uiteen te zetten waarom hij zijn land verliet, wat in casu niet het geval was.

Verder blijken verzoekers verklaringen over het schietincident waarvan hij getuige zou geweest zijn, niet erg overtuigend te zijn. Zo is verzoekers kennis over het eigenlijke schietincident waarbij een persoon van een andere politieke partij om het leven gekomen zou zijn en op basis waarvan verzoeker zou zijn aangeklaagd voor moord, wel heel beperkt. Verzoeker kent de naam van de persoon die overleed niet en evenmin de namen van de andere personen waartegen eveneens een aanklacht werd ingediend (NPO, p. 24 – 25). Verzoeker legt ook geen enkel document neer waaruit zou kunnen blijken dat tegen hem een klacht wegens moord zou zijn opgesteld. Indien verzoeker en anderen van zijn partij daadwerkelijk officieel zouden zijn beschuldigd van de moord op een persoon tijdens een confrontatie tussen aanhangers van twee politieke partijen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker de naam zou kunnen zeggen van de overleden persoon en van andere leden van zijn partij die ook zouden zijn aangeklaagd. De vaststelling dat verzoeker zelfs dit niet kan zeggen, laat staan enig concreet begin van bewijs hiervan neer te leggen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de problemen die hij zou hebben gehad naar aanleiding van zijn beweerde aanwezigheid op politieke bijeenkomsten. Voorts legt verzoeker ook minstens vreemde verklaringen af over de ingesteldheid waarmee hij naar deze bijeenkomsten ging, nu hij enerzijds stelt met goede bedoelingen naar deze bijeenkomsten te zijn gegaan, maar anderzijds dat hij een wapen bij had en hijzelf ook geschoten heeft naar de andere groep tijdens de bijeenkomst waarop een dode te betreuren viel (NPO, p. 24). In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Ten tweede overtuigen uw verklaringen over het schietincident niet. U kreeg tweemaal de kans om spontaan te vertellen over dit schietincident, maar u kwam niet verder dan een zeer generieke beschrijving van het evenement. Zo gingen jullie naar de bijeenkomst met wapens voor jullie eigen veiligheid, de medestanders van de andere politieke partij kwamen aan met wapens en begonnen eerst te schieten in de lucht waarna ze schoten op mensen, de twee groepen schoten op elkaar waardoor leden van uw groep werden geraakt in buik en been en een lid van de andere groep overleed (CGVS, p. 23-24). Verder valt er ook een bevreedende verklaring op. U zei met goede bedoelingen naar de bijeenkomst te gaan (CGVS, p. 24), maar verklaarde eerder dat u een wapen meenam voor uw eigen veiligheid (CGVS, p. 23) wat niet met elkaar te rijmen valt. Hiermee opgemerkt bleef u aanhouden dat u ging met goede bedoelingen, het wapen werd meegenomen voor uw eigen veiligheid en dat het normaal is in die regio dat mensen rondlopen met wapens (CGVS, p. 24). Allemaal zeer bevreedende verklaringen. Daarnaast vertoont u weinig kennis over het schietincident terwijl u hierdoor een bent aangeklaagd voor moord. Zo weet u niet wat de naam is van de persoon die overleden is, weet u niet wie hem effectief heeft neergeschoten of wat de namen zijn van de andere personen die eveneens een aanklacht hebben (CGVS, p. 24-25). Indien er effectief een aanklacht tegenover u werd uitgevaardigd, kan verwacht worden dat u zulke zaken weet of hiernaar gaat informeren. Tot slot is uw reactie na de aanklacht bevreedend. U verklaarde dat u niets kon ondernemen omdat de andere groep sterk waren met veel invloed en niemand u financieel of op een andere manier kon steunen (CGVS, p. 26). Gevraagd waarom u geen contact opnam met een advocaat vertelde u dat u geen steun kende in Pakistan, zowel niet financieel als op een andere manier en als u een advocaat zou gecontacteerd hebben u sneller voor de rechtbank zou worden gebracht aangezien de tegenpartij invloedrijk zijn (CGVS, p. 26) wat geen afdoende verklaring is. Het contacteren van een advocaat is nochtans een logische stap indien u juridische problemen kent. Door dit alles is uw betrokkenheid bij het schietincident en de gevolgen die hieruit volgde ongeloofwaardig. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de gevolgen van het schietincident blijkt des te meer uit het gegeven dat u deze gebeurtenissen niet kan staven door middel van documenten of andere zaken. Zo kan u enkel een FIR voorleggen omtrent de aanklacht tegenover uzelf die gaat over luchtvervuiling (CGVS, p. 18-19). De FIR over het schietincident kon u niet bemachtigen (CGVS, p. 19). De video's omtrent het schietincident kunnen niet bewijzen dat u daar aanwezig was, aangezien u hierin niet te zien bent (CGVS, p. 22). Ze kunnen minstens aantonen dat er een schietincident heeft plaatsgevonden, maar zijn niet in staat uw betrokkenheid te bewijzen. Eveneens is de foto van uzelf met een geweer niet in staat om uw betrokkenheid te bewijzen. Het toont u louter in een privé setting met een geweer in de hand. Verdere bewijzen omtrent de aanklacht en arrestatiebevel tegenover uzelf omtrent het schietincident heeft u niet (CGVS, p. 30). Dat de politie regelmatig bij uw moeder langskomt om u te zoeken (CGVS, p. 25) is dan ook niets meer dan een blote bewering.”* Verzoeker weet deze motieven die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier niet te weerleggen. Dat verzoeker details heeft gegeven over de verkiezingen die op dat ogenblik werden gehouden, de exacte locatie van de betoging en het aantal aanwezigen, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat verzoeker over het schietincident maar weinig weet te vertellen en niet eens de naam van de overleden persoon of de andere personen die samen met hem van moord zouden beschuldigd zijn kent. Waar verzoeker nog betoogt dat de vragen van de medewerker van het CGVS bijzonder vaag waren over de gebeurtenissen blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat aan verzoeker wel degelijk specifieke vragen over het schietincident werden gesteld, waaronder de identiteit van de overleden persoon, door wie de persoon doodgeschoten

werd, waarom verzoeker met een geweer naar een dergelijke bijeenkomst zou gaan, of verzoeker zelf heeft geschoten en wat de namen zijn van de mensen die ook een aanklacht hebben (NPO, p. 24). Dat de commissaris-generaal geen aanvullende details zou hebben gevraagd bij de antwoorden van verzoeker, kan dus geenszins blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Dat verzoeker werd gevraagd om verder te vertellen over het schietincident neemt niet weg dat daarna nog specifieke vragen over het schietincident en de nasleep ervan voor verzoeker zijn gesteld. Het komt in eerste instantie aan verzoeker toe om voldoende nauwkeurige verklaringen af te leggen over de elementen en feiten waarop hij zijn verzoek om internationale bescherming baseert. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de commissaris-generaal ten onrechte zijn verklaringen over het schietincident als niet overtuigend zou hebben gekwalificeerd en mede daarom zijn problemen als gevolg van zijn betrokkenheid bij politieke bijeenkomsten niet geloofwaardig acht. Waar verzoeker nog verwijst naar algemene landenrapporten waaruit blijkt dat corruptie in Pakistan nog steeds een groot probleem is, dat de politie zich niet houdt aan de maximale detentieperiode na een FIR, dat dergelijke FIRs ook kunnen worden opgesteld met het oog op intimidatie, dat personen vaak ten onrechte worden beschuldigd van terrorisme, kan slechts worden vastgesteld dat dergelijk betoog geen afbreuk doet aan het gegeven dat verzoeker geen enkel een begin van bewijs neerlegt dat tegen hem een dergelijke aanklacht zou zijn ingediend, nu de enige FIR die voorligt die op hem betrekking heeft een aanklacht betreft over luchtvervuiling en niet met betrekking tot het schietincident en de video's en foto's zijn betrokkenheid bij het schietincident niet kunnen bewijzen. Waar verzoeker nog verwijst naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat verdachten van terrorisme vaak incommunicado worden gehouden zonder toegang tot een advocaat en dat opgesloten personen soms niet worden toegelaten om hun detentie aan te vechten in de rechtbank, kan worden volstaan met op te merken dat uit zijn verklaringen niet kan blijken dat hij ooit werd opgesloten en dat hiermee evenmin wordt weerlegd dat het contacteren van een advocaat een eerste logische stap is indien verzoeker juridische problemen kent.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten terecht gemotiveerd dat *“De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw identiteitskaart, geboorteakte, gezinssamenstelling (b form), FIR en video's omtrent het schietincident op de USB stick werden hierboven reeds besproken. De documenten van uw vader in Dubai kunnen louter bewijzen dat hij daar leeft, maar niet dat bovenstaande problemen effectief zijn gebeurd. Op eenzelfde manier voegt de gezinssamenstelling van uw moeder niets toe aan uw asielrelaas. De foto en het filmpje van uzelf op een bromfiets tonen u louter op dit voertuig, maar toont niet aan dat u hierdoor problemen zou gekend hebben.”* Verzoeker voert geen enkel verweer tegen deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en bijgevolg door de Raad worden overgenomen.

Uit dit alles volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen als gevolg van zijn betrokkenheid bij politieke bijeenkomsten. Verzoeker maakte ook geen melding van het feit dat hij in het verleden zou gearresteerd geweest zijn tijdens politieke bijeenkomsten. Verzoekers algemene betoog onder verwijzing naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat na de arrestatie van Imran Khan op 9 mei 2023 duizenden betogers en dissidenten werden gearresteerd in de nasleep hiervan en dat geweldloze betogingen als een bedreiging voor de openbare orde werden beschouwd, kan evenmin tot een ander besluit leiden. Hetzelfde geldt voor zijn betoog dat de tijd die hij in elk land onderweg naar België heeft doorgebracht geen invloed heeft op de problemen die hij in Pakistan ondervond of zijn angst om terug te keren. De redenen die hierboven zijn uiteengezet volstaan immers om te besluiten dat de door verzoeker aangevoerde problemen voor zijn vertrek uit Pakistan niet geloofwaardig zijn. De bewering dat zijn reis traumatisch was, wat overigens niet wordt gestaafd en dat hij zich niet kan herinneren hoe lang hij in elk land verbleef, kan hier op geen enkele wijze afbreuk aan doen, aangezien verzoeker niet aantoont op welke wijze dit een ander licht zou werpen op zijn ongeloofwaardige verklaringen over de aangehaalde problemen, die hij zich blijkbaar wel wist te herinneren.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegend.

In acht genomen verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie dient te worden besloten dat verzoeker de door hem voorgehouden problemen met zijn familie in het kader van een grondconflict en de problemen als gevolg van zijn deelname aan politieke bijeenkomsten, niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met zijn familie omwille van een grondconflict en zijn aanwezigheid bij politieke bijeenkomsten van de partij van Imran Khan niet aannemelijk heeft gemaakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Pakistan zou hebben gekend.

6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsebepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28). Enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, kan er toepassing worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet als volgt gemotiveerd: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 25 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2023 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2023 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2022. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de wederopstanding van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. De periode 2023 en begin 2024 werd gekenmerkt door een woelig politiek klimaat. Voormalig eerste minister Imran Khan trachtte de provinciale verkiezingen, die voorzien waren voor oktober 2023, te vervroegen door de provinciale parlementen van Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te ontbinden in januari 2023. Khan kondigde massaprotesten aan in mei 2023. Op 9 mei 2023 werd Khan gearresteerd op beschuldiging van corruptie, wat leidde tot een toename van geweldsincidenten (protesten, aanvallen tegen veiligheidspersoneel en het viseren van de woningen van hooggeplaatste militairen). Op 5 augustus 2023 werd Khan veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf voor het verkopen van staatsgeschenken die hij kreeg in officiële hoedanigheid, maar in beroep werd zijn straf opgeschort. Op 21 oktober 2023 keerde voormalig eerste minister Nawaz Sharif terug naar Pakistan na een verbanning van vier jaar. Op 13 januari 2024 besliste het Hooggerechtshof dat de PTI niet langer gebruik mocht maken van de cricketbat als verkiezingssymbool, waardoor de leden moesten deelnemen als onafhankelijke kandidaten. Op 30 januari 2024 werd Khan veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar voor het vrijgeven van staatsgeheimen en de volgende dag werden hij en zijn vrouw veroordeeld tot een*

gevangenisstraf van veertien jaar voor het verkopen van staatsgeschenken. De verkiezingen vonden plaats op 8 februari 2024 onder communicatie blackout, opgelegd door de overheid. De onafhankelijke kandidaten gesteund door Khan wonnen de meeste zetels in het parlement, gevolgd door PML-N en PPP. PML-N en PPP vormden een coalitie en op 3 maart 2024 werd Shebhaz Sharif aangesteld voor een tweede termijn als eerste minister. De PTI deed een oproep tot protesten om de verkiezingsuitslag aan te kaarten en stelde in beroep te gaan tegen de verkiezingsresultaten. Dit woelige politieke klimaat heeft bijgedragen tot een stijging van de veiligheidsincidenten in 2023 en het eerste trimester van 2024. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld. De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden. Volgens ACLED werden er in 2023 70 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan 21 incidenten werden gecodeerd als 'battles', zes incidenten als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. In het eerste trimester van 2024 werden er volgens ACLED vijftien veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in 2023 zes aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover drie in 2022. PICSS registreerde voor deze periode veertien incidenten in vergelijking met drie in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab. Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Pakistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker laat deze motieven, die steun vinden in de geciteerde COI Focus, volledig ongemoeid en de door hem in het verzoekschrift geciteerde landenrapporten met betrekking tot Pakistan bevatten geen informatie die een ander licht kan werpen op bovenstaande analyse met betrekking tot de provincie Punjab. Verzoeker laat ook in het verzoekschrift geen persoonlijke omstandigheden gelden die het risico verhogen dat hij het slachtoffer wordt van het in Punjab aanwezige maar beperkte willekeurige geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn voogd en advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Urdu machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite

evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoeker de beweerdde problemen met zijn familieleden omwille van een beweerd grondconflict en met de Pakistaanse autoriteiten omwille van zijn beweerdde deelname aan bijeenkomsten van de politieke partij van Imran Khan voor zijn vertrek uit Pakistan niet aannemelijk maakt gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vijftientig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

K. POLLET